

verdere toename van de schade aan de reeds sterk beschadigde wortelen tot gevolg heeft.

Niet alle larven van de tweede generatie komen nog vóór den winter tot verpopping. Een belangrijk deel overwintert veeleer als larve. In het voorjaar verschijnen dus de vliegen van twee verschillende generaties.

Over de bestrijding deelt de schrijver in het Nachrichtenblatt f. d. D. Pflz.sch. d., 1941, nr. 2, nog het volgende mede.

Körting stelde vast, dat de als werkzaam aangeduide methode, bestaande in het zaaien van rijtjes uien of prei tusschen de rijen wortelen, in geen enkel geval de aantasting verminderde. De opvatting, dat de geur der uien of prei die der wortelen zou overstemmen, zoodat de vliegen de plaatsen voor het eierleggen niet zouden vinden, werd dus niet bevestigd.

Ten aanzien van de naphthalinebehandeling heeft schrijver ondervonden, dat bij voldoende malen herhaald uitstrooien van naphthaline tusschen het gewas de schade wel kennelijk teruggebracht werd, maar de smaak der peentjes leed nogal van deze behandeling. De onaangename bijsmaak der worteltjes bleef nog rond twee maanden na de laatste uitstrooing merkbaar. In elk geval maakt deze bijkomstigheid het middel onbruikbaar voor de praktijk.

KALIGEBREK BIJ SLA

B. M. Woodman, *Studies in the nutrition of vegetables, The effect of varying the potash supply on sand cultures of lettuce*, Soil Sci., 48, 101-108.

Slaplanten van het ras Meikoningin werden gekweekt in zandculturen met verschillende voedingsoplossingen. Reeds na 3 weken vertoonden de planten, die geen kali ontvingen, eigenaardige gebreksverschijnselen. De bladeren waren kleiner en bezaten breedere nerven dan die der normaal gevoede controleplanten. Bovendien waren de bladeren der aan kaligebrek lijdende planten tusschen de nerven donkergroen van kleur, terwijl zij er gegolfd uitzagen, omdat de bladschijf tusschen de nerven naar boven opgebobbeld was. Daarentegen waren de bladeren der slapplanten, die voldoende kali ontvingen, glad en normaal groen van kleur.

Na eenigen tijd werden de donkergroen gekleurde bladdeelen chlorotisch en vier weken na het begin der proefneming vertoonden zich bruine vlekken op de intercostaalvelden en bij den bladrand der oudere bladeren. Daar het verbruinde, afgestorven weefsel op deze plaatsen gemakkelijk kapot ging, vormden zich weldra gaten in deze bladeren.

De bruine vlekken breidden zich van de oudere op de jongere slablaadjes uit. Alle zieke bladeren hingen neer en verwelkten ten slotte. Na het verwelken der buitenste bladeren groeiden de planten alleen nog aan den top door, zoodat zij slank, opgericht van vorm werden. Ten slotte moet vermeld worden, dat de aan kaligebrek leidende slapplanten een zwak, slecht ontwikkeld wortelgestel bezaten.

B. J. HERMANS.